

Образац-1

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА	
ПРИМЉЕНО:	29. 01. 2018
100/18	

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ
*о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у
званије*

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:

Одлука Сената Универзитета број: 01/04-2.2584/17 од 13.07.2017. године

Ужа научна/умјетничка област:

Међународни односи и безбједност

Назив факултета:

Факултет политичких наука

Број кандидата који се бирају

1

Број пријављених кандидата

2

Датум и мјесто објављивања конкурса:

13. септембар 2017. године, Глас Српске, Бања Лука

Састав комисије:

- а) др Милош Шолаја, ванредни професор, ужа научна област Међународни односи и безбједност, Факултет политичких наука у Бања Луци, предсједник;
- б) др Здравко Злокала, редовни професор, ужа научна област Политички систем, Факултет политичких наука у Бања Луци, члан;

в) др Синиша Атлагић, ванредни професор, ужа научна Политичко комуникање, Факултет политичких наука у Београду, члан;

Пријављени кандидати:

Др Срђа Трифковић
Др Данијела Лакић

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

a) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Срђа (Константин, Љубица) Трифковић
Датум и мјесто рођења:	19.07.1954. године, Београд
Установе у којима је био запослен:	Факултет политичких наука Универзитет у Бања Луци (2012-)
Радна мјеста:	Наставник у звању доцента (2012-), Ужа научна област: Међународни односи и безбједност
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	Извршни директор Фондације лорда Бајрона за Балканске студије

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	University of Sussex, Brighton, UK
Звање:	BA Hon. International Relations
Мјесто и година завршетка:	Brighton ,UK, 1977
Просјечна оцјена из цијelog студија:	-
Постдипломске студије:	
Назив институције:	-
Звање:	-
Мјесто и година завршетка:	-
Наслов завршног рада:	-
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	-
Просјечна оцјена:	-
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	University of Southampton, UK
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Southampton, UK 1990. - Doctor of Philosophy
Назив докторске дисертације:	The Ustasa movement and European politics, 1929-1945
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Историја међународних односа

Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	Доцент на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци од 2012. године, ужа научна област међународни односи и безбедност
--	---

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

- Trifkovic, S. (2009): *U.S. Policy and Geopolitics of Jihad: The Green Corridor in the Balkans*, in: *Kosovo: The Score, 1999-2009*, Chicago, Washington: The Lord Byron Foundation – The American Council for Kosovo, ISBN 978-1892478054 - Члан 19. тачка 8 - 10 бодова
- Трифковић, С. (2007): *Сенка михада – Ислам: догма, историја, амбиција*. Београд: Српска књижевна задруга. ISBN 86-379-0940-X - Члан 19. тачка 2 - 15 бодова
- Trifkovic, S. (2006): *Defeating Jihad: How the War on Terrorism Can Be Won, in Spite of Ourselves*. USA, Boston: Regina, ISBN 978-1928653264 - Члан 19. тачка 2 - 15 бодова
- Trifkovic, S. (2002): *The Sword of the Prophet – Islam: History, Theology, Impact on the World*. USA, Boston: Regina, ISBN 978-1928653110 - Члан 19. тачка 2 - 15 бодова
- Trifkovic, S. (1998): *Serbian Politics and U.S. Balkan Policy* in: *America's Intervention in the Balkans*. London: The Lord Byron Foundation for Balkan Studies, p. 41-54. ISBN 978-1882383078 - Члан 19. тачка 8 - 10 бодова

Радови послије последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодова сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Монографије

- Трифковић С. (2017): *Континуитет Хладног рата; Међународни односи почетком XXI века*, Београд: Геополитика, ISBN 978-86-87871-07-6- Члан 19. тачка 2 - 15 бодова

Аутор полази од претпоставке да је епоха избалансираног супарништва двије суперсиле била релативно кратка, мање од поза вијека. Нуклеарно оружје је створило еквилибријум који је на моменте створио привид статичности. Кандидат истиче да је у темељу позног хладноратовског система била доктрина узајамног гарантованог уништења (MAD). Она је по његовом схваташњу супарницима омогућила да настављају надметање по рубним подручјима Трећег свијета, а да истовремено постижу договоре о ограничавању стратешког наоружања и у Европи граде детант. Потом је услиједио још краћи период глобалне доминације САД, са исходом који одише иронијом: концепти америчке изузетности и цијена одржавања либералне глобалне империје показали су се корозивним за само америчко друштво и фаталним за легитимност система у цјелини. Свјетски хијерархијски систем постаје изразито динамичан. Он подржава нарушене претензије самопроглашене хиперсиле, која истовремено губи способност за

одржавање кохезивне друштвене динамике код куће и за неспутану пројекцију моћи ван својих граница. Тзв. доминација комплетног спектра свеједно узмиче пред мултиполаризацијом света, првенствено видљивом у успону Кине и пренепрнутости САД. При том, наглашава аuthor нестају региони геополитичког јединства и истовремено зоне хроничне нестабилности. Постхладноратовски систем није више монополаран, но још увијек није ни истину мултиполаран, што изазива растућу нестабилност и генерише кризе. Савремени односи међу државама и другим актерима изразито су геополитички условљени, стварност је остала неподложна либералној реторици западног политичког и медијског естаблишмента и већине ауторитета савремене дисциплине међународних односа. Хладни рат никада није престао, посебно истиче кандидат, што се видјело после две рунде проширења НАТО и двије украјинске кризе у периоду од само десет година. Тежња за глобалном доминацијом пуног спектра била је и остала константна америчке геостратегије. У самој суштини те доктрине јесте тежња за контролом над Русијом, условљена како геополитичким амбицијама таласократске империје и културолошком русофобијом владајуће западне елите. Трифковић закључује, постоји нужност разумијевања контуре свијета у коме живимо првенствено кроз фокус на процес спољнополитичког одлучивања у САД и ЕУ и на нераздвојно питање профила и система вриједности владајући елита у њима.

- Трифковић, С. (2016): *Усташе: Балканско срце таме*. Београд: Catena mundi. ISBN 978-86-6343-069-3, проширено и допуњено друго издање.- Члан 19. тачка 2 - 15 бодова

Трифковић је тежишице свог проучавања ставио на улогу спољног фактора који је био пресудан у обликовању, успону и паду усташког покрета. Ослагајући се на грађу из европских, америчких и домаћих архива, али и на богату литературу. Он је обрадио улогу међународног фактора у стварању и развоју усташке државе, карактер њених веза са осовинским силама, супарништво Италије и Њемачке на јадранско-хрватском простору и вазални однос тзв. независне Хрватске према Италији, а потом према Трећем Рајху. Шире од Хрватске, Трифковић је обрадио кризу Југославије и Балкана, не само током Другог светског рата већ и годинама које су му претходиле. Он поставља хрватско питање у дипломатску предигру Другог светског рата, након чега је уследио крвави расплет. Сложене околности настанка и опстанка усташке државе посебно се анализирају у овом раду, противријечни интереси којима је замућен и онако сложен сплет балкански збивања у Другом светском рату. Аутор анализира међународне прилике између два светска рата и положај Југославије у новом поретку Европе насталом у Версају. Дат је и детаљан преглед стања у самој Краљевини Југославији, које настаје успостављањем асиметричне федерације, након стварања Бановине Хрватске августа 1939. године. Ауторов закључак говори о парадоксу зла: да су прећутни помагачи више доприносили опстанку Павелићева страховладе од самих усташа.

Оригинални научни радови

- Трифковић, С. (2014): *Геополитичка позадина украјинске кризе*. Бања Лука: Политеена.бр. 8,стр. 11-19. ISSN 2232-9641. DOI 10.7251/POL1408011T- Члан 19. тачка 9 - 6 бодова

Фокус овог рада је анимозитет западних сила према Русији као таквој, независно од идеолошког карактера њеног режисма, трајна је константа политике Вашингтона и

њему подређених западноевропских влада. По ауторовом схватању он почива на геополитичким и културолошким премисама које су у потпуности интернализоване од елита Запада и које нису подложне критичком преиспитивању. Русија, сматра Трифковић, још није артикулисала свестрану стратегију одбране од тог егзистенцијалног изазова, добром дијелом усљед чињенице да су у њеним структурима моћи још увијек утицајни кругови прозападних технократа несклоних дедоларизацији финасијског система и паразитских олигарха чија је лојалност тамо где су им покрадене паре.

- Трифковић, С. (2016): *Дипломатија НДХ*. Бања Лука: Политеиа. број 11, стр. 27-55. ISSN 2232-9641. DOI 10.7251/POL1611027T- Члан 19. тачка 9 -6 бодова

Трифковић своју анализу започиње догађајима од 27. марта 1941. који су према његовом схватању приморали Хитлера да импровизује политичка рјешење, јер је до тада тежио привлачењу а не уништењу Краљевине Југославије. Мусолини је са своје стране реактивирао Павелића и добио потврду његових ранијих обавеза о предаји Далмације Италији. Хитлер је прихватио усташко „рјешење“, Италијанима је допустио да анексијом Далмације створе од Хрвате непријатеље, а Павелића је подстицао на обрачун са Србима. Исход је дугорочно водио ка хроничној слабости окупационог система. Аутор указује да Италија није остварила трајну контролу над НДХ. Павелић је имао простор да користи унутаросовинске ривалитете и да балансирањем између Рима и Берлина себи издејствује одређену аутономију дјеловања – поготово у погледу радикалног рјешавања српског питања и на економском плану. Спољнополитичко-дипломатски апарат НДХ по Трифковићу никада није био одраз усташке структуре власти и карактера државе. Изјевештаји мисија утуђивани су ад хок, уз примјетно одсуство аналитике. Они су до самог краја одисали оптимизмом, уз зазор да предоче чињенице које државни врх не жели да чује. Архиве не указују како су формулисане одлуке о спољним односима НДХ: оне су јероватно доношене у Павелићевом кабинету и потом усмено саопштаване министру. Конзулати у Рајху углавном су се бавили радницима са подручја НДХ у Њемачкој, при чему је вођена дискриминација против Срба којима су издаване пропуснице без могућности повратка у Њемачку. Аутор посебно наглашава да је послије пада Италије битно сужен маневарски простор усташке дипломатије. Премда НДХ није била дејуре држава, она је имала атрибуте де факто државности. Интеракција њених органа попут МВП НДХ са спољним окружењем није представљала пуку екстензију политике Италије и Њемачке. Сходно томе, носиоци усташке власти и њихови сљедбеници сносе и далеко већу одговорност за небројене злочине који су на њеној територији починили, него што би био случај да је територија НДХ била пукобитни објекат окупације дјелова Краљевине Југославије од стране Рајха и Италије. У закључку аутор наводи да примјер усташке дипломатије указује да без вољног саучесништва припадника образованог грађанског слоја, који често нису били припадници усташког покрета, Павелићева творевина не би функционисала чак ни у својој импровизованој форми. Парадокс „баналности зла“ (Хана Арендт) огледа се у чињеници да је рад усташких саучесника у фраку директније доприносио опстанку НДХ од рада масовних убица на терену.

- Трифковић, С. (2017): *Трампова спољна политика*. Бања Лука: Политеиа. број 13, стр. 28-53. ISSN 2232-9641. DOI 10.5937/pol1713015R- Члан 19. тачка 9 - бодова

Аутор анализира успех Доналд Трампа, аутсајдер који је побиједио на америчким

предсједничким изборима упркос свим предвиђањима, дошао је у Бијелу кућу наизглед рјешен да зацрта нови стратешки курс у спољној политици САД. Његова супарница Хилари Клинтон била је по мишљењу Трифковића свесрдни сљедбеник хегемонистичког концепта „доминације комплетног спектра“ и конкретних опција заснованих на деценцијама старим глобалистичко-либералним претпоставкама. Са друге стране, како овај чланак истиче Трампова визија “Америке на првом мјесту“ прије свега је одбацila доктрину Америке као „пропозиционе нације“ засноване на апстрактним вриједностима и идеолошким аксиомима који је наводно чине изузетном, чак незамјењивом. Из те кључне премисе произтекла је његова критика глобалног ангажмана САД, проблематизовање улоге и мисије НАТО пакта, залагање за дијалог и детант са Русијом, као и одбацивање интервенција у циљу промјена режисма у далеким земљама. Аутор члanka истиче да је, као кандидат, Трамп био изричит да реафирмише државни разлог као идеју-водиљу спољнополитичког одлучивања. Његова највећа препрека, међутим, није била непријатељска медијска машина, већ америчка „дубока држава“ коју чине кључни елементи безбједносно-обавјештајних структура, војноиндустријски комплекс и двостраначки duopol у Вашингтону. Перманентна држава, тврдо ријешена да истраје на одржавању америчког глобалног примата, вазда је одбацivala критеријуме реализма у дефиницији „интереса“ САД и „претњи“ националној безбедности. Њени оперативци показали су се успјешним у наметању спољнополитичке агенде која је била у дубокој супротности са Трамповим претходно изнесеним ставовима по свим битним светским питањима. Истовремено, као што чланак документује, сам Трамп је – исправа постепено, а потом све брже – одступао од својих предизборних обећања, при том наступајући као да прихвати наметнуте ставове. У закључку аутор констатује да није дубока држава САД толико однијела превагу над Трампом, колико је он – као испрва бунтовни реметитељ двостраначког консензуса – претријeo неуспјех у покушају да промјени зацртани курс трајне државе.

- Trifkovic, S. (2016): „Geopolitics Redeemed: Enhancing the Realist Discourse“ Budapest: Defence Review: The Central Journal of the Hungarian Defence Forces, Special issue 2016/I, стр. 117-129. HU ISSN 2060-1506 - Члан 19. тачка 7 - 12 бодова

Трифковић сматра да је термин "геополитика" постао донекле магловит у јавном дискурсу. Многи коментатори - па чак и угледни стручњаци - склони су да бркају геополитику (као дисциплину и аналитичко оруђе) са међународним односима, моћи и светским политичким процесима као таквим. Други - чак и тако ауторитативни извори попут мјесечника Форин полиси, водећег часописа за светска питања - разводњавају овај концепт обухватајући под њим факторе (нпр. популанизам) који прије припадају појавама политичке природе. Геополитика је по ауторовом схватању вазда била и остаје дисциплина посвећена утицају људске и физичке географије на међународну политику кроз призму простора, ресурса у њему и људи који га настањују. Аутор прима к знању да геополитичка парадигма није једина унутар које се може обликовати национална стратегија, али је сматра за ту сврху најпогоднијом. Он посебно упозорава на опасност од онога шта сматра "демериторијализованим" и идеолошки мотивисаним дискурсом, који запоставља геополитичке чиниоце, у формулисању и спровођењу спољне политике Сједињених Држава.

- Трифковић, С. (2017): Проблем (транс)атлантизма и окончање униполарног поредка. Београд: Међународни тематски зборник: Свет и нове геополитичке

парадигме, Институт за политичке студије стр. 189-215. Београд: ИПС, ISBN 978-86-7419-296-2 - Члан 19. тачка 15 -5 бодова

Аутор истиче близост класичне геополитичке мисли и реализма у науци у међународним односима. Залаже се за интегрисани приступ, ослобођен сематичке збрке и реторичке магле, који назива геополитичким реализмом. Истичући емпиријске и методолошке слабости либералне теорије, он указује на концепцијски значај геополитичког реализма у критици садашње, дотериторијализоване стратешке доктрине САД, која се заснива хегемонистичком дискурсу, америчке изузетности, незамјењивости и наводно универзалне вриједности. Трифковић упозорава на дестабилизацију ефекат и ексаклаторне ризике текије САД ка очувању монополарне доминације чак и у вријеме све изразитије мултиполаризације свијета. Закључује, међутим, да је америчка „дубока држава“ из идеолошких и интересних разлога инхерентно неспособна и неспремна да мијења концепцијски спољнополитички оквир и велику стратегију на њему засновану, што се потврдило и заокретима предсједника Трампа од 180 степени по многим битним питањима стратегије САД у првим мјесецима његовог мандата (односи са Русијом, НАТО, ЕУ, Сирија, НАФТА...) Континуитет уходане стратешке доктрине отвара могућност избијања криза драматичнијих од оне кубанске из 1962. године, закључује аутор.

- Трифковић, С. (2016): „Незавршени посао“, Сједињене Америчке Државе на Балкану као дамаклов мач над Републиком Српском: историјат, импликације, препоруке Београд – Бања Лука: Зборник радова: Дејтонски споразум, две деценије мира и поука за свет, Институт за међународну политику и привреду, ФПН Бања Лука, стр. 232-245. ISBN 978-86-80248-04-2 - Члан 19. тачка 15 - 5 бодова

Аутор упозорава да већ двеје деценије многе утицајне личности естаблишимента Сједињених Америчких Држава заговарају унитаризацију Босне и Херцеговине и радикалну ревизију „Дејтона“ зарад постизања тога циља. Упоредо тече и систематска кампања порицања легитимности Републике Српске као „геноцидне творевине“. По мишљењу Трифковића, Бушових 8 година представљало је предах за Републику Српску од америчког ангажмана у Босни и Херцеговини. Са доласком администрације Барака Обаме јануара 2009. године, изгледало је ће се унитаризација вратити у фокус Сједињених Америчких Држава. Аутор посебно истиче да је приликом свога свједочења у Сенату фебруара 2009, Хилари Клинтон је изјавила да намерава да „незавршени посао на Балкану вратити у сам врх својих приоритета“. Пажња Вашингтона била је скрајнута са Балкана појавом тзв. арапског пролећа, кризама и интервенцијама које су му услиједиле, избијањем украјинске кризе, заоштравањем односа са Русијом и растом напетости са Пекингом. Значајан домаћи фактор јесте чињеница да је Обама првенствено тежио унутрашњој трансформацији америчког друштва, законодавним пројектима, што је за њега био важнији задатак него глобални социјални инжињеринг. Уколико Хилари Клинтон побједи на предсједничким изборима новембра 2016. године, аутор сматра да ће Република Српска бити поново суочена са озбиљним проблемом, јер је она свесрдно посвећена циљу унитаризације. Изгледи да се ово деси реално су високи, јер је демографска изједињена профиле бирача у Сједињеним Америчким Државама иде на штету републиканаца.

- Трифковић, С. (2013): "Повратак Турске", Балкан и Блиски исток -- Да ли се међусобно огледају? Београд: Универзитет у Београду, Факултет

безбедности, стр. 83-89. ISBN: 978-86-84069-79-7 - Члан 19. тачка 15 - 5 бодова

Аутор сматра да Турска већ дуже од једне деценије слиједи три правца неоосманског пројектовања утицаја: Балкан, арапски свет и претежно муслиманске делове бившег ССР-а. Сваки од тих вектора играо је значајну улогу у преобликовању геополитичке карте ширег Близког истока током проtekлих година. Трифковић указује да се овом сложеном процесуј не посвећује довољна пажња у западним медијима и чији се значај умањује од стране доносилаца одлука у Вашингтону.. Турска је под Ердоганом прерасла у битног изазивача нестабилности у свом окружењу. Ататурк је тежио да наметне строго секуларни концепт нације, али се стари исламски етос показао жилавим. Политички покрети 80-тих и 90-тих година XX века произвели су "турско-исламску синтезу" чији поклоници слиједе концепт неоосманизма – спој исламизма, туркизма и османлијског неоимперијализма. Њихова доминација над турским друштвом и политиком одражава чињеницу да је већинска Турска по својим вјеровањима, вриједностима а и погледу на свет вазда остала део исламске екумене. Аутор изводи закључак да кемалистички пројекат наметан одозго никада није успио да се укорени изван војске и узаног слоја европеизиране градске елите.

- Трифковић, С. (2013): *Милан Стојадиновић, Италија и Хватско питање*. Београд: Милан Стојадиновић – Политика у време глобалних ломова, ISBN 978-86-17-18436-8.- Члан 19. тачка 11 - 10 бодова

Аутор у фокус рада ставља тридесете године 20. вијека и намјеру краља Александра да успостављајем личног режима замени дисфункционални парламентарни систем и његов покушај наметања унитарног југословенства, што је имало двојаке последице. С једне стране, политичка, национална, а прије свега духовна и морална дезоријентација Срба, раздираних између природног српства и вештачког југословенства, чинила их је у односу на друге народе новостворене државе – све мање способним да артикулишу и оле кохерентну политичку стратегију. Трифковић указује да је с друге стране 1918. створена је подлога за националну и политичку консолидацију Хрвата и других несрпских народа у новој држави, док је реакција на шестојануарски режим пружила могућност за даљи развој прије свега хрватског националног покрета и програма, као и њиховог бошњачког, словеначког и шиптарског еквивалента.

Лексикографске јединице у научним публикацијама међународног значаја

- Trifkovic, S. (2013): „Bosnia and Hercegovina“ Oxford - New York: The Oxford Companion to COMPARATIV POLITICS, Joel Krieger – editor in chief, p. 101. ISBN:978-0-19-973859-5 - Члан 19. тачка 32 - 5 бодова
- Trifkovic, S. (2013): „Bosnian War“ Oxford - New York: The Oxford Companion to COMPARATIV POLITICS, Joel Krieger – editor in chief, p. 102-105. ISBN:978-0-19-973859-5- Члан 19. тачка 32 -5 бодова
- Трифковић, С. (2016): Римокатоличка црква и НДХ. Београд: CATENA MUNDI Књига III, стр. 753-761. ISBN 978-86-6343-070-9 - Члан 19. тачка 33 - 5 бодова

I) УКУПАН БРОЈ БОДОВА:**100**

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Гостујући професор на Универзитету св. Томас (University of St. Thomas), Хјустон, Тексас, од септембра 1995. до јуна 1998. године, на предметима: Западна цивилизација, Европске студије, Компаративни политички системи, Теорије међународних односа - **Члан 21. тачка 3 -10 бодова**

Образовна дјелатност послије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Вредновање наставних способности послије посљедњег избора:

Кандидат је послије посљедњег избора изводио наставу на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци као доцентна предметима: *Геополитика, Политички систем неевропских земаља*, на првом циклусу Студијског програма политикологије; као и на другом циклусу Студијског програма политикологије на предмету *Дипломатија*.

Достављени резултати анкета студената о квалитету одржаних вјежби кандидата показују задовољавајуће оцјене:

Резултати студентске анкете на предметима из академске 2012/13

Политички систем неевропских земаља – 4,45

Геополитика – 3,55

Резултати студентске анкете на предметима из академске 2014/15

Геополитика – 3,64

Просјечна оцјена послије посљедњег избора: 3,88 (**Члан 25 - 8 бодова**)

Менторство и чланство у комисијама другог циклуса

- Менторство кандидату Предрагу Јанковићу за степен другог циклуса, назив теме „Одлике ренесансне дипломатије – студија случаја Млетачке Републике током 15. и 16. вијека“ на основу Одлуке број 08/3.880-18-1/16 од 07.07.2016. г. - **Члан 21. тачка 13 - 4 бода**
- Члан комисије за одбрану рада другог циклуса, кандидата Свјетлане Марковић, назив теме „Нова мултиполаризација – успон осталих“ на основу одлуке број 08/3,2006-18/13 од 14.11.2013. г. - **Члан 21. тачка 14 - 2 бода**
- Члан комисије за одбрану рада другог циклуса, кандидата Душка Стојановића, назив теме „Оноси Сједињених америчких Држава и постдејтонске Босне и Херцеговине – безбједносни аспект“ на основу одлуке број 08/3,2006-19/13 од 14.11.2013. г. - **Члан 21. тачка 14 - 2 бода**

Други облици међународне сарадње

- Учешће на конференцији под називом "Asymmetric Warfare: Conflict of the Past, the Present and the Future" у организацији Научно-истраживачког центра мађарских одбрамбених снага, са радом под насловом "Demographic Jihad as a Weapon of Asymmetric Warfare", Будимпешта, 9.11.2016. године - **Члан 21. тачка 10 - 3 бодова**

II) УКУПАН БРОЈ БОДОВА:19

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

- Гостујући научни сарадник на Хуверовом институту (The Hoover Institution);
гостујући предавач на универзитетима Беркли (Berkley); Стенфорд (Stanford);
Завршио постдокторске студије на тему „САД и Велика Британија и рат у
Југославији 1941-1945“; Институт Рокфорд (Rockford Institute); Илиној, САД-
спољнополитички уредник

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

- Спољнополитички уредник америчког часописа „Chronicles“ - **Члан 22. тачка 7 - 6 бодова**
- Специјални кореспондент глобалне руске ТВ мреже „Russia Today“ (RT), и радио
„Спутњика“ - **Члан 22. тачка 22 - 2 бода**
- Извршни директор Фондације лорда Бајрона за Балканске студије, - **Члан 22. тачка 22 - 2 бода**
- Члан редакције научног часописа Политеиа (ISSN 2232-9641) у издању Факултета
политичких наука Универзитета у Бањој Луци и Института за политичке студије,
Београд., - **Члан 22. тачка 22 - 2 бода**
- Редовни колумниста месечног часописа Геополитика и члан редакције од 2600.
године. - **Члан 22. тачка 22 - 2 бода**

III) УКУПАН БРОЈ БОДОВА:14

Други кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Данијела (Милан, Петра) Лакић
Датум и мјесто рођења:	03.01.1980. г.
Установе у којима је био запослен:	Слобомир П Универзитет у Бијељини, Правни факултет
Радна мјеста:	Одговорни наставник, доцент, на предметима: Право и институције ЕУ, Међународно јавно право, Међународна безбједност , Системи заштите и безбедности. Декан Правног Факултета, Слобомир П Универзитета (11.09.2015 – 15.09.2016)
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	-

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Факултет политичких наука, Универзитет у Београду
Звање:	Дипломирани комуниколог за новинарско-комуникашке послове
Мјесто и година завршетка:	Београд, 2004
Просјечна оцјена из цијелог студија:	8,2
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Факултет политичких наука, Универзитет у Београду
Звање:	Магистар политичких наука
Мјесто и година завршетка:	Београд, 2007.
Наслов завршног рада:	Нова национална држава
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Политичке науке
Просјечна оцјена:	10
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Факултет политичких наука, Универзитет у Београду
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Београд, 2015
Назив докторске дисертације:	„Утицај проширења Европске уније на процес европских интеграција“
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Политичке науке
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	Доцент на Правном Факултету Слобомир П Универзитета из Бијељине од 13.07.2015. г. на ужој научној области Међународно

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Радови послије последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Оригинални научни радови

- Лакић, Д. (2010): *Нова национална држава на простору бивше СФРЈ*. Београд: Српска политичка мисао, број 2/2010, стр. 121-139. ISSN 0354-5989. - Члан 19. тачка 7 -12 бодова

Предмет овога рада је концепт нове националне државе који се на Балкану јавио као посљедица распада СФРЈ и слома комунизма у Источној Европи. Ауторка у тексту анализира услове настанка нове националне државе, изазове и карактеристике са којима се она суочава. Међу мноштвом фактора који су узроковали развој нових националних држава, по свом утицају, кандидаткиња издаваја: сукоб интереса великих сила, пад комунизма, криза федерализма, међународне противрјечности, криза економског и политичког система. Основне карактеристике нове националне државе су: национализам, насиље, сакралност, политичка и економска нестабилност, непостојање политичке културе и цивилног друштва. Глобализација је по ауторки најтежи изазов са којим се суочава национална држава. Рат на подручју бивше Југославије на крају XX вијека и стварање нових националних држава показали су да је глобализација, супротно очекивањима, изазвала јачање национализма и националне државе.

Прегледни научни радови

- Лакић, Д. (2014): *Демократски дефицит Европске уније као посљедица процеса европских интеграција*. Нови Сад: CIVITAS.број 8, стр. 34-44. ISSN 2217-4958.- Члан 19. тачка 11 -10 бодова

Демократски дефицит се приписује Европској унији због њене структуре, правне природе и специфичног институционалног система. Ауторка анализира феномен демократског дефицита кроз две његове димензије: прва се бави односом Уније и њених грађана, а друга демократским дефицитом као обељежјем институционалног система Европске уније. Фокусирањем процеса европских интеграција на политичке циљеве, након краја Хладног рата, посебно актуелизовало расправе о демократском карактеру Европске уније. По ауторки демократски дефицит ЕУ је посљедица самог начина развоја процеса европских интеграција и карактеристика Европске уније као специфичне наднационалне организације. Развојеност економске и политичке интеграције, односно касно покретање политичке интеграције и неусаглашеност око њених коначних циљева произвели су демократски дефицит Европске уније као заједнице.

- Лакић, Д. (2013): „Међународно-правни аспекти ширења Европске уније“. Нови Сад: CIVITAS. број 5, стр. 230-246. ISSN 2217-4958. - **Члан 19. тачка 11 - 10 бодова**

У фокусу овог рада је ширење Европске уније које је правно-политички процес и траје од настанка европских заједница педесетих година прошлог вијека до данас. Правни основ ширења уније дефинисан је оснивачким актима те организације, почевши од Римских уговора па све до Уговора из Лисабона. Кандидаткиња напомиње да је Лисабонски уговор дао Европској унији сва обиљежја субјекта међународног права и отклонио институционалне препреке ка њеном ширењу. У раду је представљена политика проширења кроз коју Унија дефинише услове и начин свог проширења. Придруживање и приступање су двије основне фазе политике. Посебно је анализирано придруживање као правни однос који је први корак неке европске државе ка чланству Унији. Придруживање ЕУ се остварује путем посебне врсте међународног споразума - споразума о придруживању. Кандидаткиња Лакић даје приказ три верзије тих споразума које је Унија до сада развила. Посебан акцент је стављен на Споразум о стабилизацији и придруживању, као основни инструмент придруживања земаља Западног Балкана.

- Лакић, Д. (2016): Утицај промена тенденција процеса европских интеграција на политику проширења. Београд: Политичка ревија, број 2/2016, стр. 151-169. ISSN 1452-1741.- **Члан 19. тачка 11 -10 бодова**

Ауторка у раду анализира како је промјена тенденција процеса европских интеграција, тј. његов заокрет од економске као политичкој интеграцији, утицала на политику проширења Европске уније. Свака промјена у процесу интеграција се одржава и на политику проширења, убрзавајући или успоравајући њен развој и мијењајући њен карактер, који је увијек у складу са фокусом процеса европских интеграција. Прелазак на политичку интеграцију, након краја хладног рата, који је најављен оснивањем Европске уније, позитивно се одразио на развој политике проширења, али негативно на њен карактер. Она је тада доживела убрзан развој и процес проширења који је постао приоритет Уније, али њен карактер више није у исконском духу процеса европских интеграција. Кандидаткиња закључује да је проширење од економско-тржишне политике постала политика геополитичких начела и критеријума.

- Лакић, Д. (2010): „Развој и карактеристике система одбране Босне и Херцеговине“. Београд: Војно дело, година LXII, стр. 103-121. ISSN 0042-8426-**Члан 19. тачка 11 -10 бодова**

У чланку ауторка описује развој и карактеристике система одбране Босне и Херцеговине. Анализира реформу система одбране, будући да је то један од предуслова за евроатлантске интеграције Босне и Херцеговине и приступање НАТО-у. Реформа одбране је најуспејенија и најујеловитија реформа у БиХ спроведена након потписивања Дејтонског споразум, а трајала је од 2003. године до 1. јануара 2006. године, када је успостављено јединствено министарство одбране и јединствене оружане снаге уместо дотадашњих ентитетски министарстава и оружаних снага. Кандидаткиња сматра да садашња структура система одбране и оружаних снага

морала помирити интересе три различита народа и прилагодити се специфичном државном устројству Босне и Херцеговине.

- Лакић, Д. (2015): „*Сатус Босне и Херцеговине у процесу приступања Европској унији*“. Београд: Мегатренд ревија, број 1/2015, стр. 257-274. - **Члан 19. тачка 11 -10 бодова**

У раду ауторка анализира до кога је нивоа Босна и Херцеговина стигла у процесу приступања Европској унији. БиХ је од 2000. године укључена у Процес стабилизације и придруžивања, политичко-правни оквир Европске уније за интеграцију Западног Балкана. Ауторка истиче да од земља овог региона, БиХ најспорије напредује на путу ка ЕУ. Она још није поднијела захтјев за чланство нити је њен споразум о стабилизацији и придруžивању ступио на снагу. Два услова које ЕУ захтијева од БиХ да би она кренула даље су: да изврши пресуду Европског суда за људска права у предмету Сејдић-Финци, из 2009. године, и да успостави ефикасан механизам координације за питања око ЕУ (да говори једним гласом о питањима Европске уније). Док не испуни овај други услов, ЕУ је до даљег одложила доношење одлука о приступној помоћи за БиХ. Кандидаткиња издаваја ојјену Европске комисије, главни узрок ове стагнације Босне и Херцеговине је недостатак политичке воље, а њено специфично уређење није препека за успјех у процесу европских интеграција.

- Лакић, Д. (2016): *Институционални ефекти процеса проширења Европске уније*. Крагујевац: Гласник права, број 2, стр. 91-111. ISSN 0351-2207. - **Члан 22. тачка 11 – 10 бодова**

У раду ауторка анализира утицај процеса проширења односно увећања броја чланица Европске уније на Савјет, Европски Савјет, Комисију и Европски парламент, институције које креирају и спроводе политику проширења. Иако се институционални оквир значајније није мијењао од почетка процеса интеграција, стално увећање броја чланица, од почетних шест да данашњих двадесет и осам, захтијевало је прилагођавање институција. Ауторка наглашава да могућа блокада рада институција, измене њиховог састава и начина рада, те питања институционалне ефикасности су основни институционални проблеми које су отворила досадашња проширења. Највећи изазов за институције Уније представљало је источно проширење, 2004/2007. године, када је примљено дванаест земаља. Основна теза рада је да процес проширења не утиче негативно на институционални оквир Уније, под условом да институционална реформа претходи проширењу.

Научни радови са научних скупова међународног значаја штампани у цјелини

- Лакић, Д. (2011): *Појам националне државе*. Бијељина: Зборник радова: Међународни научни скуп – „Национална држава и економија“, стр. 47-62. ISSN 978-99955-54-06-4. - **Члан 19. тачка 15 -5 бодова**

Ауторка истиче да рат на подручју бивше Југославије на крају XX века и настанак нових националних држава: Словеније, Хрватске, Босне и Херцеговине, Македоније, Црне Горе и Србије потврђују да национализам није утихнуо на европском тлу и да национална држава није нестала, напротив, она даље опстаје и развија се. Ауторка у овом раду

анализира значење појма „национална држава“ односно тежи да објасни шта све подразумева национална држава као један од најважнијих политичких феномена. По схватању кандидаткиње нација и национализам су два основна феномена који одређују националну државу. У ком смјеру ће се развијати нека национална држава, позитивном или негативном, зависи од начина употребе национализма као идеологије од стране владајућих политичких структура, унутрашњег јединства нације и степена економске развијености саме државе. У савременој политичкој теорији разликују се два основна облика националне државе: националне државе затечене у савременом добу и нове националне државе (настале након пада Берлинског зида). Најтежжи изазов са којим се национална држава данас суочава је глобализација.

- Лакић, Д. (2017): *Специфичности придруžивања Босне и Херцеговине Европској унији*. Бијељина: Зборник радова: Међународни научни скуп – Наука и пракса послоних студија, стр. 650-662. doi 10.7251/NPPS1705650L. - Члан 19. тачка 15 -5 бодова

Европска унија је за укључивање земаља бивше Југославије у процес европских интеграција развила посебан сегмент политике проширења – Процес стабилизације и придруžивања. Ауторка напомиње да од земаља региона Западног Балкана, Босна и Херцеговина најспорије напредује на путу ка ЕУ. Иако је најважнији инструмент ПСП-а, споразум о стабилизацији и придруžивању са Европском унијом, закључила још 16. јуна 2008. године, све државе чланице га ратификовале крајем 2010. године, он је на снагу ступио тек 1. јуна 2015. године. У раду кандидаткиње анализира специфичности придруžивања БиХ Европској унији: као прво, основни разлоги због којих је толико дуго трајао период од потписивања до ступања на снагу ПСП-а (не постјање механизма координације и одлагање примене пресуде Европског суда за људска права у предмету Сејдић-Финци), најдуже од земаља региона; и друго, преседан у политици проширења који је ЕУ учинила у придруžивању БиХ увођењем тзв. новог приступа у односима према БиХ.

- Лакић, Д. (2017): „Процес стабилизације и придруžивања као посебан сегмент политике проширења Европске уније“. Бања Лука: Зборник резимеа – Book of Abstracts EUbal - Члан 19. тачка 18 -1 бод

Предмет рада кандидаткиње Лакић је Процес стабилизације и придруžивања као посебан политичко-правни оквир политике проширења који је развијен за балканске земље. Ауторка наглашава да у почетку, ЕУ није издвајала земље Западног Балкана од земаља Централне и Источне Европе, али су грађански рат и економска стагнација на подручју бивше СФРЈ захтевали другачији приступ уније у развоју односа са овим земљама и њиховом укључивању у процес европских интеграција. Зато је Комисија, 26. маја 1999. године, предложила нови модел односа Уније са земљама Западног Балкана – Процес стабилизације и придруžивања, чији је основ регионална сарадња као обавеза свих земаља, а услови и рокови које кандидати морају испунити прилагођени су њиховим појединачним проблемима и специфичностима. Тако је истиче ауторка омогућено да напредак успјешнијих земаља у процесу не зависи од позиције региона као целине. Примарни циљ ПСП-а био је прво стабилизовати регион, што је главни предуслов за придруžивање и даљу интеграцију у ЕУ, а сама перспектива чланства, коју Процес нуди, била је главни мотив за реформе у региону. ПСП-а је објединио и паралелно спроводи два, иначе, одвојена процеса, транзицију и

интеграцију.

I) УКУПАН БРОЈ БОДОВА: **83**

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(*Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.*)

Образовна дјелатност послије последњег избора/реизбора

(*Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.*)

- Кандидаткиња је доставила избор у звање доцента на Правном Факултету Слобомир П Универзитета из Бијељине од 13.07.2015. г. на ужој научној области Међународно право и Безбедносне науке.

II) УКУПАН БРОЈ БОДОВА: **0**

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(*Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.*)

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(*Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.*)

- Лакић, Д. (2015): *Заједничка спољна и безбедносна политика ЕУ према уговору из Лисабона*. Бијељина: Наука, часопис Слобомир П Универзитета за друштвене и хуманистичке науке, број 1/2015, стр. 54-63. ISSN 1986/504X - **Члан 22. тачка 4 - 2 бода**
- Лакић, Д. (2011): „*Нове одбрамбене иницијативе у Европској унији: Борбена група Вишеградске четворке*“. Београд: Ревија за безбедност, број 2/2011, стр. 154-164. - **Члан 22. тачка 3 - 4 бода**
- Лакић, Д. (2009): *Кријумчарење културних добара као облик прекограницног криминала*. Београд: Ревија за безбедност, стручни часопис о курупцији и организованом криминалу, број 12, стр.28-35. ISSN 1452-9335 - **Члан 22. тачка 3 - 4 бода**
- Лакић, Д. (2008): *Интерпретација појма нација*. Добој: Значења, часопис из области културе, науке, умјетности и образовања, број 63, стр.47-63 - **Члан 22. тачка 4 - 2 бода**

III) УКУПАН БРОЈ БОДОВА:**12**

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На објављени Конкурс за избор наставника за ужу научну област Међународни односи и безбједност на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци, пријавило се двоје кандидата: др Срђа Трифковић и др Данијела Лакић.

Након детаљне анализе приложене документације коју су кандидати предали уз пријаву на Конкурс и након извршеног бодовања у складу са Правилником о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци, Комисија констатује да су кандидати остварили сљедеће бодове:

Кандидат др Срђа Трифковић остварио је укупно 133 бода, по сљедећој спецификијацији:

- а) Научна дјелатност кандидата: 100
- б) Образовна дјелатност кандидата: 19
- в) Стручна дјелатност кандидата: 14

Кандидаткиња др Данијела Лакић остварила је укупно 95 бодова, по сљедећој спецификијацији:

- а) Научна дјелатност кандидаткиње: 83
- б) Образовна дјелатност кандидаткиње: 0
- в) Стручна дјелатност кандидаткиње: 12

Такође, увидом у достављену документацију, Комисија констатује да др Срђа Трифковић:

- 1) Има научни степен доктора наука.
- 2) Кандидат има проведен један изборни период у звању доцента на ужој научној области Међународни односи и безбједност на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци.
- 3) Има објављене двије научне монографије из области међународних односа; шест оригиналних научних радова у категорисаним научним часописима и у зборницима са међународних научних скупова, као и поглавље у монографији међународног значаја. Такође, кандидат има објављене и двије лексикографске јединице у престижном Оксфордском лексикону као публикацији водећег међународног значаја, као и лексикографску јединицу у публикацији међународног значаја „Catena Mundi“. Кандидат је успјешно изводио наставу на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци са задовољавајућим оцјенама у свим студенским анкетама.
- 4) Кандидат је био члан двије комисије за одбрану мастер радова и има менторство кандидата за степен другог циклуса.

Увидом у достављену документацију др Данијеле Лакић Комисија констатује да кандидаткиња:

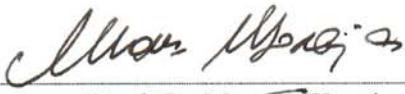
- 1) Има научни степен доктора наука.
- 2) Има објављен један оригинални и шест прегледних научних радова у категоризованим научним часописима, затим два рада у зборницима са међународних научних скупова, научни рад на скупу националног значаја штампан у зборнику извода радова, као и референце у домену стручне дјелатности.

У складу са свим наведеним, Комисија једногласно закључује да кандидат др Срђа Трифковић има предност у односу на кандидаткињу др Данијелу Лакић према броју

остварених бодова. Такође, Комисија констатује да др Трифковић испуњава све услове за избор у научно-наставно звање ванредног професора прописано чланом 77. Закона о високом образовању Републике Српске. Коначно, Комисија предлаже Наставно-научном вијећу Факултета политичких наука и Сенату Универзитета у Бањој Луци да др Срђу Трифковића изабере у научно-наставно звање ванредног професора, на ужој научној области Међународни односи и безбједност.

У Бањој Луци, 24.01.2018. године

Потпис чланова Комисије:

1.
Проф. др Милош Шолаја
2.
Проф. др Здравко Злокапа
3.
Проф. др Синиша Атлагић